

ČERVEN 2020

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Obsah

Fr. Kliment Mikulka OP: Úvodní slovo | **2**

Zemřel fr. Jordán Vinklárek OP | **3**

Fr. Benedikt Mohelník OP: „Mě zajímají duše“
Kázání na pohřbu otce Jordána | **4**

Zemřela S. M. Josefa Strettiová OP | **7**

Poutní sezóna v Jablonném | **8**

Prosba nakladatelství Krystal OP | **8**

fr. Gérard Francisco Timoner III, OP:
Dominikánské rodině k přípravě jubilea v roce 2021 | **9**

Dita Zdislava Králová:
Máme rodinu také v Pákistánu | **12**

Fr. Perakash Dominic OP:
Pákistán jako dominikánské misijní území | **13**

Z nabídky nakladatelství Krystal OP | **14**

Příloha: Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace
červen 2020 | **I–III**

Jiří Reginald Machačík: Svoboda | **III–IV**

Kéž by nám vyhládlo...!

*Kéž by nám
vyhládlo
po bratrském
společenství,
po lámání chleba
a pití kalicha,
slyšení známého
hlasu našich
sousedů z lavice,
šustění kancionálů
a pláče dětí
v kostele.*

Podle četnosti výskytu slov a jejich kolísání lze poznávat, která témata hýbou světem v daném okamžiku. Světové slovníky také pravidelně uveřejňují tzv. woty, z angl. **Word of the Year** – „slovo roku“, tedy výraz, který je pro daný rok emblematický. Woty, které hýbe letošním rokem, není třeba opakovat. Žijeme v jeho společenském objetí či zajetí už nějaký čas. Náš život se odvíjí v duchu zvláštního režimu, se kterým se musí každý jednotlivec i každé společenství chtít nechtě vyrovnat. A tak se po dlouhé době stalo, že letošní půst byl postem celého lidstva a připadali jsme si jako ve zkroušeném Ninive, které se dalo na pokání. Na Velikonoce Kristus vstal z mrtvých, jak by tomu také bylo jinak, ale citelný účinek postovní úlevy se dostavil jen v náznaku. Žijeme pořád v jakémsi hybridu Velkého pátku, Bílé soboty s probleskující nedělí Zmrtvýchvstání.

Papež František v promluvě z pátku 17. dubna 2020 dokázal svůj bystrý vhled do současné společenské situace a prokázal také jazykový ostrovtip. Všiml si, že existuje blízkost mezi slovy virtuální a virální. Žili jsme ve věku virtuální reality a virus nás vrhnul do doby virtuální zbožnosti, kdy se úspěšnější videa, promluvy či mše šíří virálně či postaru lavinovitě po síti. Je ovšem otázka, nakolik lze zredukovat křesťanství, v jehož středu je vzkříšený Kristus s proměněným tělem, který s učedníky snídá pečenou rybu, na adoraci televizních obrazovek. Kéž by nám vyhládlo po bratrském společenství, po lámání chleba a pití kalicha, slyšení známého hlasu našich sousedů z lavice, šustění kancionálů a pláče dětí v kostele.

S netrpělivostí vyhlížejme křesťanství, které vstoupí do doby pokorona-virové očistěné, napřímené, upevněné a produchovnělé, a přesto svázané s tímto viditelným světem. Nezapomeňme také, že lze očekávat nové kon-verze!

fr. Kliment Mikulka OP

Zemřel fr. Jordán Vinklárek OP

Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod. (2 Tím 4, 2)

V pondělí 30. března 2020 ve 23.45 v Charitním domově ve Staré Boleslavi odevzdal svou duši Pánu fr. Jordán Jaromír Vinklárek OP. Zemřel ve věku 95 let, 69 letech řeholních slibů a 55 letech kněžství. Byl posledním domi-nikánem české provincie, který vstoupil do řádu před násilným přerušáním řeholního života v roce 1950. Vynikal velkou horlivostí o spásu duší v době komunistického pronásledování i za nově nabyté svobody.

Pohřeb byl vzhledem ke karanténním opatřením neveřejný. Jeho zá-znam lze zhlédnout na TV Noe. Až to situace umožní, proběhne veřejná zá-dušní mše svatá.

Jordán Jaromír Vinklárek se narodil 25. ledna 1925 ve Všechovicích na Moravě. Dětství strávil na Podkarpatské Rusi, kam jeho rodiče odešli za

prací. V roce 1939 odsud museli poměrně dobrodružně prechat přes Rumunsko, Jugoslávii a Rakousko zpět do Československa. Aby pomohl rodině, pracoval v Baťových závodech ve Zlíně. Po válce pokračoval ve studiu na FF UK, studoval angličtinu a češtinu. Byl svědkem promluvy arcibiskupa Berana na svátek Božího Těla v roce 1949 a provokací StB, které ho pohnuly stát se knězem a vstoupit do dominikánského řádu. Při likvidaci klášterů komunisty byl v dubnu 1950 internován s ostatními spolubratry v Broumově a poté odveden k PTP, kde byl až do roku 1953. Poté pracoval na stavbách a ve zdravotnické dokumentaci. V roce 1960 vstoupil do semináře v Lito-měřicích a po jeho absolvování byl roku 1964 vysvěcen na kněze. Jako kněz působil na Vyšehradě, v Jáchymově, v Chlumu nad Ohří, ve Stodě u Plzně a krátce v Brně. Po celou dobu udržoval tajné styky s řádovými spolubratry. Po pádu komunistického režimu měl v olomouckém klášteře na starosti formaci bratří studentů, krátce též vyučoval na teologické fakultě. Od roku 2000 působil v Praze, přednášel o duchovním životě, věnoval se doprovázení řady lidí a pastoraci návštěvníků kostela. V září 2019 utrpěl úraz, který jej upoutal na lůžko. Byl v péči sester boromejek v nemocnici Pod Petřínem a domově v Řepích, poslední týdny svého života strávil v charitním domově ve Staré Boleslavi. R. I. P.

bratři dominikáni

„Mě zajímají duše“

Kázání na pohřbu otce Jordána

Otče Jordáne, jak se máte, jak se vám daří, jak se cítíte? Tazatel byl za takovou otázku odměněn káravým pohledem a replikou: „Tím se vůbec nezabýváme, mě zajímají duše!“

Dominikán je povolán k tomu, aby pracoval na spáse duší ne jinak než právě kázáním. Jestli bychom si my mladší mohli vzít příklad z něčeho, co charakterizovalo našeho milého otce Jordána, byla by to jeho horlivost pro kázání. Už prvotní řádové předpisy ze 13. století ukládají bratřím, ať se po příkladu svatého Dominika „chovají všude počestně a zbožně jako muži, kteří si přejí pečovat o spásu svou a spásu jiných, jako muži evangelia, kteří jdou ve stopách svého Spasitele a mluví s Bohem nebo o Bohu buď sami u sebe, nebo s bližními“. Tento řád „byl založen zvláště pro kázání a pro spásu duší.“

Otec Jordán rád pobýval v tomto našem kostele hojně navštěvovaném turisty z celého světa. Obracel se na příchozí, aby je vlídně přivítal. Nevím,

Foto: Fr. Šimon OP

jestli už zde na zemi mluvil jazyky andělskými, ale víme, že otec Jordán mluvil mnoha jazyky lidskými. A promlouval jimi s láskou. Měl své osvědčené postupy. Na našich barokních zpovědnicích jsou znázorněny čtyři poslední věci člověka: smrt a soud na jedné straně, peklo a nebe na druhé straně. Umění káže a kazatel káže s ním. Jak přímočařeji přivést poutníka po pozemských cestách na myšlenku na věci duchovní? Názorně mu připomenout, že jeho cesta jednou skončí – smrtí. A co přijde po smrti? Stane na soudu před Boží tváří. Tělo zde zanecháš, milý poutníku, ale přičiň se, aby tvá duše nebyla shledána příliš lehkou! Ve studiu a kontemplaci poznanou pravdu o Bohu a o spáse člověka předávat všemi možnými způsoby všem lidem. To je úkol bratra kazatelského řádu. Nevšiml jsem si, že by se otec Jordán kdy dostal na druhou stranu... Kazatel má ukázat směr, kousek cesty doprovázet, ale tu podstatnou část cesty nakonec každý musí ujit sám za sebe.

Spása duší ukazuje na pravou povahu církve

Ježíšova láska k lidem se rozlévá do světa skrze církev. Ježíšovo poslání utvářel soulad jeho vůle s vůlí Otcovou, který chce, aby Ježíš neztratil nikoho z těch, které mu Otec dal. A Otec dal svému Synu, kterého poslal v lid-

ském těla do světa, úplně všechny lidi. Za všechny lidi prolil Ježíš svou krev na kříži. Ježíšova slova, která jsme před chvílí slyšeli číst, patří do velké řeči o chlebu života. Ve svátosti Kristova těla a jeho krve do tohoto světa znovu a znovu proudí moc milosrdné lásky Vítěze nad smrtí. Otec Jordán neměl rád krajky a vlečky, jeho svobodného ducha nijak zvlášť nesvazovaly pokyny liturgických knih. Zato hluboká vroucnost a niterná zbožnost, do nichž se pohroužil při každém slavení mše svaté, byly nepřehlédnutelné. Šel k podstatě, podružnosti velkoryse pomíjel. Moc dobře věděl, co znamená pohrdání a posměšky, strádání a utrpení. Dobře rozuměl Ježíšově lásce, která neváhá vydat se pro druhé. V eucharistii se do ní nořil, z eucharistie ji čerpal. Ježíš znal cenu lidské duše, do které už zde na zemi chce přijít sám Bůh a přebývat v ní. Na každé jednotlivé duši záleží. Církev může ztratit v tomto světě klidně úplně všechno – a otec Jordán zakusil, co to znamená a jaké to je –, ale nesmí dopustit, aby odmítla jediného člověka, který chce přijít k Ježíšovi, aby ztratila jedinou lidskou duši.

Spása duší nám ukazuje náš cíl a především nám dává naději

Každý člověk, který se svěřil do duchovní péče otce Jordána, brzy zjistil, jak je pozorný a vnímavý, jak naslouchá. A taky že je v duchovních věcech nekompromisní a náročný. Někdy byl hodně náročný, ale nikdy nebyl na druhé náročnější než sám na sebe. Byl bytostně přesvědčen, že se lidská duše může vznést do závrtných výšin. Byl citlivý na kulturu ducha, zvlášť literaturu a poezii, které miloval, oceňoval a pro službu duším hojně využíval moderní technické vymoženosti. Jak úžasných věcí je člověk schopen v přirozeném řádu. A jaké obzory se teprve otevírají v nadpřirozeném řádu? Do jaké krásy může Bůh přivést duši člověka, který se poddává působení posvěcující milosti? Zocelený na stavbách při budování lepších zítřků socialistického zřízení otec Jordán neváhal vynaložit veškeré úsilí na staveništi ctností. A neváhal vrazil do ruky pomyslnou lopatu každému, kdo se odvážil na sobě pracovat pod jeho vedením. S pevnou vůlí, kousek po kousku, při neúspěších znovu a znovu je potřeba se přičinit, aby rozumností a spravedlností, statečností a umírněností, a ještě více vírou a nadějí, především však láskou duše rostla do plné podobnosti Kristovy. Křesťan nemůže mít menší cíl než tento!

Co by člověku prospělo, kdyby získal celý svět, ale ztratil svou duši? Naše vlast je v nebi. Tam je náš skutečný cíl. Naše naděje je plná nesmrtelnosti.

Jeden bratr se jednou otce Jordána ptal, jestli si myslí, že by někdy jako zpovědník mohl nějakého člověka odradit od zpovědi svým přísným pří-

stupem. Otec Jordán pokorně uznal, že by někdo takový mohl být. A hned dodal: „To bych před ním ne klekl, ale padl na tvář a prosil o odpuštění.“

Dnes tady otec Jordán leží na zemi. Takto kdysi ležel na zemi jako mladý řeholník, když slibem poslušnosti zasvětil svůj život Bohu, takto ležel kdysi na zemi, když po dlouhé cestě mohl přijmout kněžské svěcení, aby přijal službu pro spásu duší. Do obojího se vložil naplno. Otec Jordán říkal, se svým lehce poťouchlým úsměvem: „na shledanou v očistci, a to jsem ještě optimista.“

Dnes tu leží v rakvi mrtvé tělo. Duši povolal vládce života před svou tvář. Nám nepřísluší soudit, protože soud přísluší pouze Bohu. Sluší se však poděkovat. A důvodů je opravdu mnoho. Přísluší nám se srdce odpuštit, vzdýt lidská nedokonalost a slabost dožene občas každého z nás. Ze všeho nejvíc nás však bratrská láska vede k modlitbě za duši našeho drahého spolubratra Jordána. Vyprošujme mu, aby se laskavý a milosrdný Bůh ukázal jako ještě větší optimista, než jakým byl otec Jordán.

Naplň, Pane, na svém oddaném služebníkovi slova Písma: „Ti, kdo v Tebe doufali, poznají pravdu, kdo byli věrní, setrvávají u Tebe v lásce, poněvadž láska a smilování se na ně snese.“

fr. Benedikt Mohelník OP

Zemřela S. M. Josefa Strettiová OP

Pro mě život je Kristus a smrt ziskem. (Flp 1, 21)

S radostí nad nesmírnou Boží dobrotou i s trochou smutku z dočasného odloučení vám oznamujeme, že dne 24. března 2020 následovala svého Pána do jeho slávy naše sestra M. Josefa Terezie Strettiová OP.

Odešla pokojně a s úsměvem nedlouho po svých 50. narozeninách, obklopena v posledních dnech života svými sestrami a nejbližší rodinou a podporována modlitbami mnoha dalších.

Zádušní mše svatá a uložení do hrobu proběhly vzhledem k vnějším okolnostem pouze v úzkém kruhu nejbližších. Prosíme vás, abyste na naši sestru pamatovali, a ve vhodném čase si vás všechny dovolíme pozvat na slavnostní bohoslužbu, při které se s naší sestrou Josefou naposledy rozloučíme, poděkujeme Bohu za její krásný a plný život a oslavíme její návrat domů k nebeskému Otcovi.

mnišky dominikánky

Poutní sezóna v Jablonném

Dne 1. května byla v Jablonném v Podještědí zahájena jak poutní sezóna, tak zdislavské jubileum osmi set let od narození paní Zdislavy. Původní plánovaný slavnostní průvod s účastí křižanovských a poutníků z Německa byl po dohodě s městem odložen na příští rok.

O hlavní pouti, která se koná 30. května, při mši svaté v 11 hodin, kterou bude sloužit otec kardinál Dominik Duka, bude svatá Zdislava slavnostně vyhlášena hlavní patronkou naší provincie.

Další program poutí následkem hygienických opatření doznal určitých změn. Aktuální informace naleznete na webových stránkách www.zdislava.cz/program-pouti.

fr. Pavel Maria OP

Prosba nakladatelství Krystal OP

Krystal OP

Milí přátelé, také na naše nakladatelství Krystal OP a knihkupectví Oliva dopadly důsledky nouzového stavu, kdy jsme nemohli prodávat a vydělávat tak na tisk nových knih. Přesto věříme, že knihám ještě neodzvonilo a budou mít své místo i v době pokoronavirové. Připravujeme k vydání např. další traktáty Teologické sumy (o naději a o eucharistii), další svazky edice Patristika (Tertuliánovo pojednání o modlitbě a křesťn katecheze Jana Zlatoústého) a také nové číslo revue *Salve* věnované katolickému křesťanství v Polsku.

Prosíme vás, pomozte nám přežít stávající nepříznivé časy: objednávejte si naše knihy, doporučujte je svým přátelům. V e-shopu našeho knihkupectví Oliva si také můžete vybrat z velkého množství novinek křesťanské a duchovní literatury dalších vydavatelství. Při nákupu knih u nás máte poštovné zdarma.

Díky vám všem za podporu!

SM. Guzmana OP
krystal.op.cz, oliva.op.cz

Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace

10) Červen 2020 – Na samém konci, tedy na začátku

Pro lepší porozumění doporučujeme připomínat si i v budoucnu všechna témata posledních čtyř let.

A je to konečně za námi. Celé roky jsme se pachtili s tématy *Čtyřleté obnovy dominikánské laické formace*, tedy ČODLFu. Teď už jsme konečně obnoveni a zformováni a můžeme si oddychnout. Čeká nás běžný provoz, ve kterém můžeme terciářovat tak, jak se to vždycky dělalo. I když nás asi nemine jeden těžký úkol. Budeme muset zatlačit na našeho řádového asistenta, aby se víc snažil, když už teď nedostáváme shora noty na každý měsíc. Nebo to tak není?

Naštěstí snad takovou karikaturu v žádném sdružení nepotkáme. Vždyť přece to uzavírané čtyřletí nespadlo odnikud „shora“, abychom ho potřebovali konečně seřádst, ale vzešlo z první kapituly laiků. A tu netvoří nikdo jiný než reprezentanti našich sdružení.

V letním OPusculu roku 2016, ve kterém se objevil úvod a témata prvního roku obnovy, byly zmíněny i důležité cíle celého čtyřletí. Ty se netýkaly jen samotných témat, ale, nebo možná především, výhledu na trvalou formaci do budoucna. Snad jsme na to během doby nezapomněli. Pro jistotu si něco z úvodu k obnově připomeňme:

(Obnova) má spočívat v promyšlení témat přidružených k jednotlivým rokům čtyřletí. Jejím cílem není jen formace vlastní, promyslet a „promodlit“ si jednotlivá témata, ale též shromáždit podněty pro kapitolu příští. Plán formace totiž nemá být něco nadiktovaného shora, neboť tak se stává strohou, bezživotnou literou, ale musí vyrůst odspodu, z našich sdružení, z jejich každodenního života, aby nás mohla obohacovat duchem apoštolátu v konkrétních podmínkách. OPusculum, srpen 2016

Nejsme tedy na konci, ale na začátku. Čtyřletí nás mělo povzbudit, abychom ve společném setkávání s Bohem (1. rok) vytvářeli společenství (2. rok), v němž vybaveni potřebnými znalostmi a kompetencemi (3. rok) budeme vydávat plody svého života s Bohem (4. rok). Ano, teprve teď jsme na začátku. Snad se nám během těch čtyř let povedlo uchopit příležitost a povzbudit v našich sdruženích život, který ponese konkrétní ovoce, ale kte-

rý také bude inspirací pro trvalou obnovu, formaci a růst dominikánských laiků v celé provincii.

Nemůžeme se zastavit. Kdysi jeden moudrý kazatel dostal otázku, co je vlastně smyslem našeho pozemského života. Odpověděl, že život je „škola lásky“. Že to je především příležitost naučit se při setkání s druhými a s Dárce samotným takovému způsobu lásky, abychom byli schopni dívat se věčně *celým svým srdcem, duší a silou* (srov. Dt 6, 4–9) do Jeho nekonečně milující Tváře. Závěrečnou zkoušku v téhle škole skládáme teprve při přechodu do nového života. Proto zkrátka ČODLF nikdy skončit nemůže.

Je načase prozradit vám kousek z tajného plánu, který, jak to u podobných plánů bývá, dokonale nevyšel. Jednotlivá témata vznikala zpravidla s dostatečným předstihem, aby je autoři vypilovali a aby stihli redakční uzávěrku OPuscula. Závěrečné téma ale mělo vzniknout na poslední chvíli v těch několika málo dnech mezi kapitulou a uzávěrkou červnového vydání. Mělo být nejen shrnutím čtyř let, ale hlavně chtělo reflektovat nové plány, cíle a úkoly, které bychom prostřednictvím svých kapitulářů formulovali.

Wuchanská breberka tenhle plán rozmetala. Kapitula proběhne až počátkem příštího roku. Jak se ale máme teď postavit k naší další formaci?

Můžeme hořekovat nad tím, že plánovaná debata o trvalé formaci je odložená a my po ukončení čtyřletého programu stojíme na vodě. Anebo můžeme zapomenout na stesky o Božím dopuštění a dívat se na situaci jako na skvělou šanci, kterou nám uprostřed všeho toho zmaru Nejvyšší nabídl.

Máme možnost naplno se chopit opravdové zodpovědnosti za život našich sdružení. Podnětů nejen z ČODLFu, ale především z naší vlastní modlitby, společného života, studia a služby, máme víc než dost. Můžeme ve svém sdružení rozvíjet to, co funguje, můžeme objevovat nové světy, do kterých nás Hospodin povede, pokud se odvážíme „chodit“ s Ním. Můžeme se o svoji zkušenost, poznání a nápady rozdělit s ostatními terciáři tak, že je nabídneme jako podněty pro (odloženou) kapitolu. Nebo taky mnoha dalšími nečekanými způsoby, které důvěrným životem s Bohem objevíme.

Můžeme zkrátka být nadšenými, aktivními studenty ve škole lásky (ale ne tupými šprty!). Naše sdružení může být v téhle škole dobrou třídou. Můžeme na své trvalé formaci (což je vlastně jen jiný výraz pro poctivou cestu do nebe) pracovat společně, provázet se navzájem, pomáhat si. Být tu jeden pro druhého, „vyučovat“ se. (Jen to prosím nikdo neberme tak, že se budeme na sobě navzájem učit, jak milovat nepřátele.)

Pokud se k téhle šanci nepostavíme zády, a pokud ji nezapomeneme svěřit do Božích rukou, můžeme nejen spoluvytvářet „plán formace“, ale také jej skutečně proměňovat v „cestu života“.

Stanovy: Základní dokumenty Laických sdružení sv. Dominika vcelku

Čtení z Písma: Starý zákon, Nový zákon

„Apoštolský“ úkol:

- Jděte ve jménu Páně.
- Minulé úkoly, o kterých bylo řečeno, že trvají, končí až na prahu nebe.
- Podělme se o svůj dominikánský život také tak, že se se svým sdružením zúčastníme přípravy programu stálé formace před provinční kapitulou.

Světci: Můj křestní, biřmovací a řádový patron

K zamyšlení:

- Co se mě v tématech čtyřletí nejvíce dotklo?
- Co mi v tématech chybělo?
- Co můžu udělat pro formaci svého společenství?
- Co je můj apoštolský úkol? Doma, ve sdružení, ve farnosti, kolem mě?
- Chci dostat sebe a lidi kolem sebe do matriky, nebo do nebe?
- Co vidím jako důležité součásti formace a života Laických sdružení?

Pošlete náměty provinční radě.

Svoboda

Nejúčinnější formou apoštolátu je příklad vlastního života. To nám říká i dávná zásada „Verba movent, exempla trahunt“ neboli „Slova hýbou, příklady táhnou“. Jedním z význačných znaků křesťanů má být svoboda. Kristovo evangelium nás vybízí ke svobodě a štěstí. Timothy Radcliffe OP přímo říká: *„Jedna z věcí, které by na křesťanech měly být výrazně odlišné, by měla být naše svoboda. Lidé by se na nás měli dívat a žasnout nad naší ohromující svobodou.“* A uvádí k tomu citát z listu Galatanům 5, 1: *„To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase zapřáhnout do toho otrockého chomoutu.“* A dále říká, že *„poselství evangelijní svobody by mělo být v jádru naší evangelizace; avšak máme-li o svobodě mluvit přesvědčivě, potřebujeme se i my křesťané osvobodit ode všeho, co nás vězní.“*

Svoboda křesťanů, Božích dětí, je plodem Kristova vykupitelského díla, a tedy Božím darem osvobozenému lidstvu. „Kristus nám nabízí podíl na nepředstavitelné Boží svobodě.“ Osvobodil nás nejen „z otroctví hříchu a smrti“, ale *„přináší nám svobodu od všeho, co utlačuje lidství, ať už je to povahy*

duševní, nebo politické, individuální, nebo společenské. Doufáme ve svět, v němž vše, co utlačuje lidství, skončí.“

Svoboda je velmi důležitá pro náš vztah k Bohu i k lidem. Je natolik významná, že ji i Bůh respektuje; i za tu cenu, že se od Něj odvrátíme. Proč má svoboda takovou cenu? Protože je nezbytnou podmínkou lásky. Dostali jsme ji proto, že nás Bůh stvořil ke svému obrazu, a tedy i k lásce, když sám je Láska. Nejsme-li svobodní, nejsme schopni naplnit největší přikázání podle Mt 22, 36–40.

Dar svobody jsme tedy v zájmu plnění Boží vůle zavázáni používat a rozvíjet. Nejde nám jen o svobodu fyzickou, ale především o svobodu duševní a duchovní: např. o svobodu od strachu a úzkosti, od závislosti na úsudku a názoru jiných lidí, od závislosti na emocích, pocitech a vášních (ve smyslu nebyt jimi ovládan), od závislosti na věcech, událostech, předsudcích, veřejném mínění, od bezpodmínečného dodržování předpisů a nařízení atd. atp.

Žít v závislosti a poddanosti a bez rozmyslu striktně podle nařízení a předpisů je jednodušší. Život ve svobodě je naproti tomu náročnější: vyžaduje používání rozumu, zdravého úsudku, samostatné rozhodování a odpovědnost za rozhodnutí; vyžaduje zralost, dospělost, samostatnost a nezávislost; vede často k osamocení a nejistotě; vyžaduje víru a odvahu. Svobodný člověk respektuje svobodu druhých i za cenu vlastního zklamání a zranění.

Svoboda je úzká cesta mezi krajnostmi, jako jsou závislost, podřízenost a strach a na druhé straně svévole, pýcha a touha po moci. K nesvobodě mohou vést např. zvyk, rutina a stereotyp, pohodlnost a lenost v myšlení i jednání, nerozhodnost a alibismus, zbavování se odpovědnosti, spoléhání se na jiné, že převzou odpovědnost za nás, snaha o jistotu a bezpečí za každou cenu.

To nejdůležitější ohledně naší svobody je však podle Timothyho Radcliffa OP toto: *„Máme-li vstoupit do oné svobody, jež je Kristovým vlastním darem, musíme být osvobozeni od chybné představy o Bohu. Musíme zničit modlu Boha jako veliké a mocné osoby, obvykle vnímané jako muž, který nás sekýruje a říká nám, co musíme dělat, má-li nás mít rád. Musíme se zbavit Boha, který se staví proti naší svobodě a drží nás v zajetí infantilní podřízenosti. Musíme objevit Boha jako zdroj svobody, jíž překypuje naše nejhlubší já a která nám v každém okamžiku dává existovat.“*

Jiří Reginald Machačík

Pozn.: Věty psané kurzívou jsou citovány z knihy Timothyho Radcliffa „Proč být křesťan“, kapitola 2.

Foto: Archiv OP

Dominikánské rodině k přípravě jubilea v roce 2021

List magistra řádu

Draží bratři a sestry dominikánské rodiny, když vstupujeme do roku Páně 2020, mějme na paměti blížící se oslavu osmistého výročí *Dies Natalis* našeho svatého otce Dominika. Fr. Bruno Cadoré oznámil ve svém dopisu ze dne 6. srpna 2018, že „budeme oslavovat výročí úmrtí svatého Dominika během jednoho roku počínaje 6. lednem 2021 a konče 6. lednem 2022“.

Téma tohoto jubilea zní *U stolu se svatým Dominikem* a je inspirováno stolem z Mascareilly, na němž byl vytvořen první portrét svatého Dominika krátce po jeho kanonizaci. Takto oslavíme svatého Dominika ne jako světce osamocené na piedestalu, ale jako světce radujícího se ze spolustolování se svými bratry, které shromáždilo stejné poslání kázat Boží slovo a sdílet Boží dar pokrmu a nápoje.

Naše oslava jubilea nás zve k tomu, abychom se zamysleli nad těmito otázkami: Co pro nás znamená být u stolu se svatým Dominikem *hic et nunc*? Jak nás jeho život inspiruje a povzbuzuje ke sdílení našeho života, víry, naděje a lásky, našich duchovních i materiálních statků, aby přitom i ostatní mohli být syceni u stejného stolu? Jak se tento stůl stává stolem pro lámání Slova a Chleba života? Doufám, že se mi podaří sdílet spolu s vámi své myšlenky nad těmito otázkami v některém z mých dalších dopisů.

V tomto okamžiku bych vám chtěl představit hlavní aktivity připravené Komisí pro jubileum, které se budou konat v Boloni v bazilice svatého Dominika. Dominikova kazatelská činnost vyvrcholila v Boloni, kde jsou jeho ostatky uloženy a uctívány, a proto sem budou oslavy soustředěny. Chtěl bych požádat provinciály a viceprovinciály, aby podpořili účast na těchto oslavách. Také bych vás chtěl požádat, abyste pořádali podobné oslavy i ve vašich provinciích či viceprovinciích, neboť duchovní odkaz a charisma svatého Dominika jsou přítomny kdekoli, kde se jeho synové a dcery věnují kazatelské činnosti.

Liturgické oslavy

1. Zjevení Páně 6. ledna 2021. Zahajovací eucharistické slavnosti bude předsedat arcibiskup z Boloni Matteo kardinál Zuppi.
2. Přenesení ostatků svatého Dominika 24. května 2021. Jeho svatost papež František byl pozván, aby předsedal slavení eucharistie.
3. Dies Natalis 4. srpna 2021. Slavení eucharistie povede magistr řádu.
4. Zjevení Páně 6. ledna 2022. Závěrečné eucharistické slavnosti bude předsedat provinciál Provincie sv. Dominika.

Povzbuzujeme viceprovincie a provincie, aby organizovaly obdobné oslavy pro svoji dominikánskou rodinu ve svých příslušných provinciích, zvláště pro ty, kteří nemohou být přítomni v Boloni.

Poutě

Jste také zváni k účasti nebo organizaci poutě „na poslední cestě svatého Dominika“ z Říma do Boloni.

Cesta poutníků, která zahrnuje svatyně posvátné pro náš řád, bude brzy zveřejněna Komisí pro jubileum společně s různými aktivitami pro jubilejní rok.

Stůl z Mascareilly

Od 25. března 2021 do 7. října 2021 se bude v prostorách baziliky svatého Dominika a ambitech konventu konat výstava „U stolu se svatým Dominikem“ (A tavola noc S. Domenico), na které bude poprvé představen celý „Stůl z Mascareilly“. Je to velmi významná událost, protože před touto výstavou byly části stolu uchovávány na různých místech.

Expozice obsahuje aktuální informace o tématu „stolu“ v současném umění, které nám pomohou zamýšlet se nad otázkami uvedenými výše.

Konference

Komise pro jubileum bude ve spolupráci s Boloňskou univerzitou pořádat ve dnech 22. až 25. září 2021 historicko-vědeckou konferenci na téma jubilea.

Doufám, že řádové univerzity a fakulty uspořádají v roce 2021 a v letech následujících teologické konference, které pomohou řádu uvažovat o tomto jubilejním tématu. Regionální a meziprovinční oslavy, studijní dny nebo vnitřní ztišení nám umožní oslavit jubileum v duchu společenství a spolupráce.

Informace a podklady k jubileu

Rámcový kalendář aktivit, materiálů k jubileu a dalších důležitých informací bude zveřejněn na webové stránce vytvořené pro tento účel. Doufejme, že webová stránka poskytne potřebný prostor pro spolupráci a sdílení zdrojů. V případě dotazů nebo návrhů je možno kontaktovat fr. Phillipa Johannese Wagnera OP, který Komisi pro jubileum předsedá (rettore.basilica@curia.op.org).

Závěrem vás v duchu rodinné solidarity prosím o finanční příspěvek, který nám pomůže pokrýt výdaje spojené s výše uvedenými aktivitami. Detailní informace poskytne fr. Juan Luis Mediavilla OP, syndik řádu (syndic@curia.op.org).

S přípravou na jubileum pamatujme, že chceme oslavit svatého Dominika ne v duchu pouhé archeologie a ještě méně v duchu apologetiky a vlastní sebeoslavy, ale s důkřvdáním v duchu rozjímání a obrácení pozornosti ke znamením doby a významu života a trvalému odkazu svatého Dominika.

Váš bratr

*fr. Gérard Francisco Timoner III, OP
magistr řádu*

Máme rodinu také v Pákistánu

Myslím, že se mi to poprvé stalo 11. září 2001. Byl to měsíc, co jsme se vrátili z maďarského Köszege, kde jsme spolu s Radkou Štěpánkou Macháčkovou pomáhaly s překladem na setkání kongregačních sester z Čech, Slovenska a Maďarska.

Slovenským sestřám zase pomáhali bratři – a mnišky, na něž jsme často vzpomínali, se za nás modlily, takže jsme se tam vlastně sešli celá rodina. Byl to tak silný a obohacující zážitek, že jsme se hned po návratu obrátili na našeho tehdejšího provinciála Damiána Němce OP, zda bychom podobná rodinná setkání nemohli uspořádat i u nás – nejlépe hned na podzim. Díky jeho souhlasu a záštitě tehdejšího hradeckého biskupa Dominika Duky OP se neuvěřitelné stalo skutkem a tři měsíce nato se v Hradci Králové uskutečnilo 1. setkání dominikánské rodiny, na něž letos navážeme už po dvacáté!

Hlavními přednášejícími v Köszege byly naše sestry Ann a Patricia z New Yorku. Učily nás, mimo jiné, že máme rodinu i v USA tehdy bojkotovaném Iráku. Rozdávaly nám placky a pásky na ruku: I have family in Iraq! – „I have family in NY!“ bylo první, co mi problesklo hlavou, když jsem zjistila, co se právě stalo na Manhattanu. Srdce se zastavilo a pak hned roztlouklo na poplach. Pat ani Ann nebraly telefon. Běžela jsem k počítači poslat aspoň mail: „Jste v pořádku? Můžeme vám nějak pomoci?“ Jak rychle se najednou zmenšil svět!

Nic od té doby se už neodehrávalo někde anonymně daleko, ale přímo tady, kde se tajil dech. Zostřování režimu a hlad ve Venezuele, ruská agrese na Ukrajině, noční útěk iráckých křesťanů z domova, zemětřesení v Ekvádoru... Poslední měsíce společně prožíváme koronavirovou pandemii. Z Itálie a Španělska už dorazily zprávy o bratřích, kteří během ní ve službě přišli o život a my díky nim získali přimluvcy. Naši bratři a sestry se často ocitají v první linii, a to i – či spíše zejména – v zemích, kde je zdravotní a sociální péče na hony vzdálena evropskému standardu a kde svým nasazením v rámci svých možností pomáhají alespoň těm nejpotřebnějším. Na FB na mě vykoukly fotografie bratří na misi v Pákistánu. Nešlo se nezeptat: „Jste v pořádku? Můžeme vám nějak pomoci?“ Obratem se ozval mladičký bratr Perkash, sekretář provinciála, na základě jehož zprávy provinční rada českých dominikánských laiků odhlasovala zaslání finančního daru 10 000 Kč z fondu pro potřebné na podporu dominikánské rodiny v Pákistánu.

Upřímně díky všem, kteří na tento fond přispíváte, a v neposlední řadě také otcí provinciálovi Lukáši Fošumovi OP, díky jehož osobnímu nasazení se podařilo bankovní převod zprostředkovat. Bratr Perkash nám s poděkováním zaslal i článek o jeho viceprovincii.

Dita Zdislava Králová

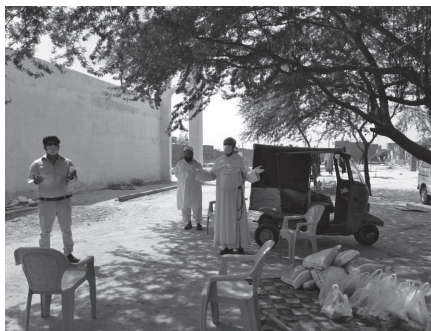
Foto: Bratři dominikáni z Pákistánu

Pákistán jako dominikánské misijní území

V roce 1931 přišli do Indie italští misionáři z Římské provincie. Indie se později, v roce 1947, rozdělila na dvě různé země: Indii a Pákistán. V roce 1956 se přidali také američtí misionáři. V Pákistánu tak působily vikariáty dva: Římské provincie a Provincie Sv. Josefa z New Yorku. Společným úsilím obou pak v roce 1982 vznikla Viceprovincie Ibn-e-Mariam (Vice-Provincia Filius Mariæ).

Z Boží milosti a s požehnáním svatého Dominika máme dnes 32 vysvěcených bratří, 42 se slavnými a 18 s časnými sliby, v současnosti máme 9 noviců a 25 postulantů. Staráme se o křesťany a snažíme se předávat odkaz svatého Dominika skrze různé apoštoláty, zejména službu ve farnostech a komunitách, mezináboženský dialog, komisi pro spravedlnost a mír, vzdělávání (na školách a domovech mládeže), formaci laiků a mládeže, propagaci svatého růžence. Dominikáni hrají aktivní roli ve čtyřech různých diecézích místní církve. Máme 2 kláštery, 8 domů a sloužíme v pěti farnostech.

Pákistánská viceprovincie Ibn-e-Mariam se rychle rozrůstá. V Pákistánu je státním náboženstvím islám a muslimové tvoří 97% většinu, zatímco

o zbylá 3 % se dělí různé menšiny jako křesťané, hindové, pársové, sikhové, bahá'isté, qadiani atd. Křesťané zaujímají 1,6 % této menšiny, ale hrají svou roli „soli“ a „světla“ této země. Pákistán je chudá rozvojová země s mnoha výzvami a příležitostmi. Rád bych zmínil některé z těch, jimž křesťané čelí dnes, kdy celý svět sužuje pandemie Covidu-19.

Křesťanské komunity žijí převážně ve slumových oblastech. Křesťané pracují jako námezdní dělníci spoléhající na denní mzdu. Většina pracuje v různých továrnách, mnoho z nich v cihelnách. Někteří si na obživu vydělávají řízením rikš, vozíků a zednickými pracemi. Křesťané jsou v Pákistánu známí pro svou poctivost a smysl pro spravedlnost. Někteří jsou i vzdělaní a hrají důležitou roli při budování naší společnosti v oblasti školství a zdravotnictví.

V dnešní době, kdy se tu každý obává smrtícího viru, to jsou mnohdy právě křesťanští lékaři a zdravotní sestry, kdo s ním bojují v první linii. Vzdáváme jim za jejich službu hold. Kvůli karanténě jsou zavřené kostely, instituce, továrny a zcela paralyzovaný dopravní systém. Chudí křesťané tak nemají žádný přístup k pracovním příležitostem. Mnoho rodin zde skutečně trpí, protože nemají dostatečné zdroje pro svou každodenní obživu.

V této bolestné situaci bych chtěl vyjádřit svou hlubokou vděčnost všem bratřím, kteří jsou vzor tomuto utrpení zdrojem inspirace. Dominikáni se tu teď snaží především rozšířit povědomí o tom, jak se lze před touto infekcí chránit. Vyvíjejí také charitativní činnost zajišťováním potravinových balíčků chudým rodinám. Poskytujeme samozřejmě i výživu duchovní jednak internetovým vysíláním bohoslužeb, ale i podáváním eucharistie dveře od dveří každou neděli. Náš provinciál bratr Younas Shahzad OP také osobně navštěvuje různé oblasti a podporuje bratry, aby pomáhali chudým rodinám, jak jen to je možné. On sám už mnohým z nich pomohl. Ačkoli jsou naše zdroje omezené, děláme vše proto, abychom našim lidem mohli

poskytovat jak stravu duchovní, tak i fyzickou. Děkujeme všem přispěvatelům a dárcům, zvláště pak laikům České dominikánské provincie, kteří nám finančně pomáhají vydávat v naší zemi svědectví charitativní prací. Díky vaší pomoci a podpoře jsme schopni čelit současným výzvám a zajistit jídlo, šatstvo i zdravotní potřeby. Kéž nás přímluvy Panny Marie a svatého Dominika udrží v bezpečí a ochrání naši zem před touto novodobou pohromou.

*fr. Perlash Dominic OP
přeložila Dita Zdislava Králová*

Z nabídky nakladatelství Krystal OP

Salve 4/2019 – Patřit k církvi

Číslo je věnováno tématu příslušnosti k církvi. Jeho editor fr. Ludvík Grundman OP si vytkl za cíl prozkoumat, jaké otázky dnes před nás staví tradice předávaná rčením „mimo církev není spásy“.

Číslo otevírá recenze Benoîta-Dominiqua de La Soujeole OP, který prezentuje významnou knihu jezuitského teologa Bernarda Sesboué. Ta shrnuje historický vývoj dogmatického učení o nutnosti příslušnosti k církvi pro spásu. Tomuto tématu se věnuje i text Nikolause Schwerdtfegera představující Rahnerovu tezi o „anonymních křesťanech“ a studie Karla Skalického pojednávající o koncepci „anonymních katechumenů“ rozpracované Vladimírem Boublíkem. Katechumeni jsou také tématem článku Davida Vopřady, jenž zkoumá jejich situaci u svatého Augustina. Josef Prokeš rozvíjí ve svém článku „praktickou“ ekleziologii současného papeže Františka, jenž o církvi často hovoří jako o polní nemocnici. Aspekt lokálního zakotvení příslušnosti k církvi a její konkrétní život v daném farním společenství zachycuje ve své sociologické studii Barbora Spalová a zkušenosti z doprovázení katechumenů ve farnosti Nejsv. Salvátora v Praze představuje Martin Staněk. Osobní přístup k danému tématu pak reprezentuje také anketa uspořádaná mezi členy redakční rady Salve, kteří odpovídali na otázku „Proč patřím ke katolické církvi“.

„Proč patřím ke katolické církvi“.

brož., 196 s., 100 Kč
<https://krystal.op.cz>

Co by vás ještě mohlo zajímat:

- záznam z pohřbu fr. Jordána Vinklárka OP | <https://www.tvnoe.cz/porad/27864--pohreb-fr-jordana-jaromira-vinklarka-op-kostel-sv-jilji-praha>
- cyklus olomouckých dominikánů „Boží Slovo však spoutáno není...!“ <https://www.youtube.com/channel/UCFhR5Lpg6ukDbTQhOP7flaQ>
- cyklus pražských dominikánů „O čem bys kázal?“ | <https://www.youtube.com/playlist?list=PLjGsSBWYteyBUzuiPuvZGwOFBp8jzGU7o>
- informace o programech platformy Dominikánská 8 <http://www.dominikanska8.cz/>
- novinky našeho knihupectví Oliva | <http://www.oliva.op.cz/>
- záznamy z knižních salónů nakladatelství Krystal OP <https://krystal.op.cz/poslechnete-si/>
- Filosofie (asi) za minutu, projekt Katedry filosofie a religionistiky Teologické fakulty v Českých Budějovicích představující nejzákladnější informace o filosofii, na kterém se podílí také náš terciář Tomáš Machula | <https://www.fizami.cz/>

Těsně před odesláním tohoto čísla do tisku jsme obdrželi zprávu, že fr. Per-kash Dominic OP, který pro nás napsal článek o dominikánech v Pákistánu, se nakazil koronavirem. Prosíme vás, modlete se za něj a jeho blízké. Redakce

OPusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko České dominikánské provincie

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

SM. Guzmanova Valentová OP (guzmana@dominikanka.cz)

Lenka Bernadetta Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Jiří Reginald Machačík (machacik@volny.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Fotografie na obálce:

1. s. | Foto: Archiv Amicula

2. s. | „Boží Slovo však spoutáno není...!“ a „O čem bys kázal?“ Foto: Archiv OP

Bankovní spojení pro dary: č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

Uzávěrka příštího čísla: 15. 7. 2020

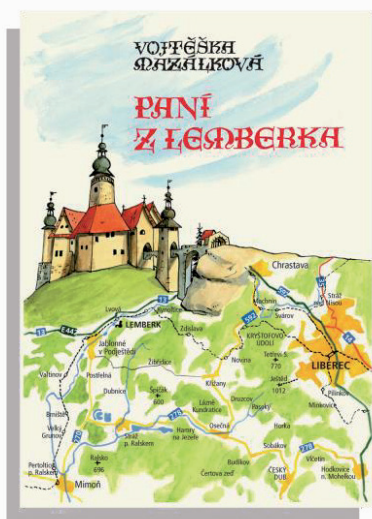
<http://opusculum.op.cz>

PANÍ Z LEMBERKA

VOJTĚŠKA
MAZÁLKOVÁ

Znáte příběh sv. Zdislavy?
Víte, že tento rok je 800. výročí jejího narození?
Chcete se dozvědět více o jejím životě?

Začtěte se do krásné knihy Paní z Lemberka od Vojtěšky Mazálkové
s ilustracemi S. M. Česlavy Jany Talafantové OP.

„Vydali jsme k 800. výročí narození
Paní Zdislavy z Lemberka knihu,
abychom Vám ji přiblížili a ukázali,
jak vyjímečná byla tato šlechtična.“

Vaši

bratři dominikáni a sestry dominikánky

Knihu si můžete zakoupit v kamenném obchůdku
v prostorách kláštera bratří dominikánů u baziliky
sv. Vavřince a sv. Zdislavy na adrese:

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v Podještědí.

Pokud nemáte cestu kolem, můžete nám napsat a
knihu Vám rádi zašleme.

e-mail: roberta@dominikanka.cz

Z obsahu

List magistra řádu k přípravě jubilea v roce 2021

Kázání na pohřbu otce Jordána

Poutní sezóna v Jablonném v Podještědí

Máme rodinu také v Pákistánu

<http://opusculum.op.cz>

Adresa redakce:
OPusculum
Klášter dominikánů Olomouc
Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2
e-mail: opusculum@op.cz

Výtisk zdarma. Distribuce za cenu poštovního a balného. Objednávky na adrese redakce.